Episodul 1 al magiei de dincolo de artă

On Ianuarie 20, 2019

Încearcă să modelezi realitatea materială conform viziunii interioare, încât să crești durata relației dintre estetic și eleganța de a fi unic.

În tot ceea ce făceam mi se părea că sunt condus de puterea cu care cineva crede în ceva ce nu există, ca și când aș fi descoperit o posibilitate de a mă scufunda într-o lume magică, unde binele mereu învinge răul și unde arta înlocuiește nevoile sufletului cu interesul crescut față de senzațional.

Obiectele, imaginile, mediul înconjurător, totul căpăta o înfățișare halucinantă, asemenea unui peisaj de Jim Warren care schimbă complet realitatea atunci când ești imaginat drept proiecția unui *axis mundi* al unei lumi în care domnește simbolic misterul, poțiunile magice și fantasticul în chip de suveran absolut.

Percepția oricărui lucru din jurul meu se schimba odată cu efectul de luminozitate și strălucire a acordurilor de verde-roșu-galben, ca într-o pictură în ulei care a prins viață sau care urma să prindă viață pe pânză. Frumusețea capătă aici un alt înțeles, este comemorarea momentului în care m-am îndreptat spre un nou drum, unitatea unei noi determinări a lumii văzută prin ochii artistului în care pulsează, fără ambiguități, sensul unei revoluții picturale începută în impresionism.

Departe de nebunia unei lumi sufocante, niciun artist nu spune NU ansamblului acestei formulări spațiale noi izvorâte din viața unei ficțiuni plină de putere și exuberanță, dar fiecare îi atribuie o semnificație particulară, dând impresia unui paradis sugerat cu un lirism plin de răsturnări de formă și separații de culoare.

Leadership: Îți îndrepți atenția în direcția creării unui stil unic de a face artă, în contextul în care adevărata măsură a valorii tale se obține comparându-te doar cu tine însuți?

Ansamblul acestor viziuni, concepții, ca și încercările de a le interpreta cât mai frumos, mă determinau într-un fel destul de neobișnuit să apreciez că în spațiul relațiilor dintre material și spiritual, dintre formele plastice și culorile unei realități excepționale, există un limbaj al despărțirii de trecut, un limbaj al începuturilor edenice. Forma de exprimare a unui scriitor este rezultatul nebuniei de a da sens unei hiper-realități, fără a regăsi alta compensatorie.

Ochii oricui îndrăznea să mă înțeleagă prin înțelepciunea inimii și a unui suflet însetat de puritate, ușor-ușor își schimbau forma sau culoarea, cu excepția cazului în care nu se stabilise în prealabil un contact vizual cu desenul de referință. De fiecare dată când cineva întrerupea contactul, ochii se schimbau din nou.

Așa și acum. Dacă vă veți încumeta să-mi pătrundeți arta, cu privirea sufletului veșnic care este diamantul neșlefuit al iubirii de sine, veți ajunge la o expresie de intensitate pasională care vă va dezarma în contra armării spiritului analitic. Mai bine să evaluați valoarea literară a unei opere neterminate , decât să încercați să descoperiți toate defectele autorului ei.

Constant, simțul practic mă îndeamnă să-mi îndrept atenția în direcția creării unui stil unic de a face artă, în contextul în care adevărata măsură a valorii mele se obține comparându-mă doar cu mine însuți, fiindcă eu sunt plăsmuitorul lumii căreia pretind că îi aparțin în totalitate, căreia îi atribui o mulțime de semnificații și îi dăruiesc de fiecare dată,

când mă exprim ca artist, o părticică din inima mea.

Leadership: Ești în stare să te implici în procesul de perfecționare a artei și să câștigi mai mult respect față de tine însuți, renunțând de la bun început la unii termeni precum "asemănare", "comparație" sau "feedback" ?

Cu vădită emoție, îmi amintesc de felul cum scriitoarea Mary Balogh își caracteriza personajul (profesorul de artă Joel Cunningham), de parcă ar fi încercat să surprindă o parte din personalitatea artistului care mă definea pe mine:

"Nu era întotdeauna un bun observator când privea totul doar prin ochii lui. Nu putea face analogii și referiri. Adesea, nu vedea oamenii limpede până nu începea să le facă schița și să îi picteze și să se inspire din ceea ce simțise în mod intuitiv despre ei. Dar întotdeauna reușea să-și picteze modelele așa cum erau atunci când se dezbrăcau de toate afectările, apărările și măștile."

Eu însumi am făcut o greșeală de neiertat, o modalitate mai puțin elegantă de a mă conecta la lume, pe care mi-o reproșez îndeosebi prin faptul că de atâtea ori i-am ridicat în slăvi pe alții, considerându-mă sub nivelul lor. De fapt, a fost o vreme când tot timpul m-am raportat la judecata și opiniile altora, dovada unei prea mici deschideri spre o personalitate integrală, neștiind că procesul de perfecționare a artei presupune a renunța de la bun început la unii termeni precum asemănare, comparație sau feedback.

Ca să capăt încredere, a trebuit să găsesc o cale de a inversa efectele configurației viitoare a lumii, lipsind o vreme din decorul teatrului ei și apărând mai apoi sub o altă identitate, cu altă linie de gândire.

Am început să vorbesc despre mine ca despre o ființă înzestrată cu pătrundere fină și inteligență perfectă, urmărind calea originalității în exprimare, mai ales atribuindu-i artistului din mine o veșnică misiune: de a prelua descărcările energetice, tensiunile interioare ale modelelor sale, așa cum se întâmplă în aria expresionismului.

Arta este înțelesul unei atât de mari înfăptuiri numită simbolic "revoluție energetică" dedicată exclusiv vieții culorii și transformării ei într-o nouă imagine.

Leadership: Creația ta poate da senzația de realitate trăită în vis, croită exact pe măsura unui artist care știe să-și exprime viziunea potrivit ideii că din orice aventură tainică se întrevede un nou început?

În artă, ca și în viață, contează foarte mult să studiezi înțelesul unei mari înfăptuiri nu doar din perspectiva a ceea ce ești, ci și din perspectiva a ceea ce ai putea deveni într-un cadru al puterii magice și al poveștilor de frumusețe, pe care imaginarul le dăruiește citirii unor realități de dincolo de barierele materiale firești.

Nicholas Urfe din romanul lui John Fowles trecea prin aceeași situație ca mine când mărturisea: *"Nu știam încotro mă îndreptam, dar știam ce-mi trebuia: o nouă limbă, o altă perspectivă, o atitudine în care diversitatea este omagiată. Cu toate că nu-l puteam defini în cuvinte la vremea aceea, îmi trebuia un nou mister."*

Misterul vieții mele consta în miracolul unui hocus-pocus nemaiîntâlnit, el chiar funcționând. Din păcate, nu știam pe atunci că realitatea artistică este o formă de manifestare a sufletului pe coridorul larg al conținutului simbolic din explorarea unei încăperi spațioase, dar

nefamiliare pentru cei în care nu predomină elementul inflamator: inteligența materiei.

Între pictură și actul scriitoricesc există o legătură de nemărginire, o indulgență cerească față de puterile mele de a reconstitui din linii, culori, umbre, forme, contraste, raporturi, o lume a viselor așternute pe pânza fuziunii dintre estetică, cunoaștere și ingeniozitate. Masca pe care trebuia să o port era menită să surprindă chipul umbrit al unui artist care își exprimă în afară interioritatea, dar pe care lumea nu-l va cunoște niciodată îndeajuns de bine.

Efectul avangardist al scrisului trebuia redat după felul cum era gândită masca, prin prisma unei identități ficționale care poate învinge creatorii universului. Prin urmare, legătura mea cu arta trebuia să invite la o reverie imaginară în afara timpului, într-un spațiu al magiei plutitoare, al influențelor și interacțiunilor dintre forme diverse de exprimare și perspective de interpretare vizuală a trăirilor afective văzute drept spărturi - deschideri în mantaua cosmică prin care se întrevede mereu un alt drum, un nou început.

În opinia unui plăsmuitor de lumi, arta portretului integrează creația procurată din realitatea materială conform viziunii sale interioare, punând în evidență esențialul unui caracter abil, puternic, stabil și consecvent, care a fost modelat de Jos, și nu de Sus.

Tot ceea ce el surprinde și sintetizează într-un mod neegalat își găsește corespondent în sentimentele privitorilor care au șansa să înțeleagă călătoria vizuală pe care o conține textul literar sau tabloul unui destin artistic de excepție.

Episodul 1 al magiei de dincolo de artă surprinde legătura dintre autenticitatea cu care prezinți realitatea într-un mod particular și expresivitatea cu care redai în cele mai mici detalii trăsăturile unui veritabil scriitor care știe să trăiască o poveste magică, care știe să inspire o literatură de bună calitate potrivit ideii că arta nu reflectă neapărat ceea ce e frumos și înălțător, ci ceea ce creează o emoție puternică.

Source: https://neculaifantanaru.com/episodul-1-al-magiei-de-dincolo-de-arta.html